

Operatie bij scheelzien: Casper's verhaal

Hoi! Ik ben Casper. Ik ben 11 jaar en ik ga je vertellen over de operatie die ik heb gehad om mijn scheelzien te verhelpen. Tijdens deze operatie hebben de dokters mijn oogspieren verplaatst, waardoor mijn ogen nu recht(er) staan. Lees hieronder mijn ervaring, misschien heb jij er ook wat aan!

Op controle voor de verdoving

Een paar maanden voor de operatie ging ik naar het Sophia Kinderziekenhuis voor controle en een gesprek voor de anesthesie. Het woord anesthesie betekent eigenlijk gewoon verdoving. Door de verdoving slaap je tijdens de operatie en voel je niets van wat de dokters aan het doen zijn. Ze noemen dat ook wel 'onder narcose zijn'. Tijdens de controle kijken de dokters hoeveel je weegt, zodat ze je precies de juiste hoeveelheid verdoving geven voor de operatie. Ook willen ze weten of je geen losse tanden hebt. Die wil je tijdens de operatie natuurlijk niet inslikken!

Paar dagen voor de operatie

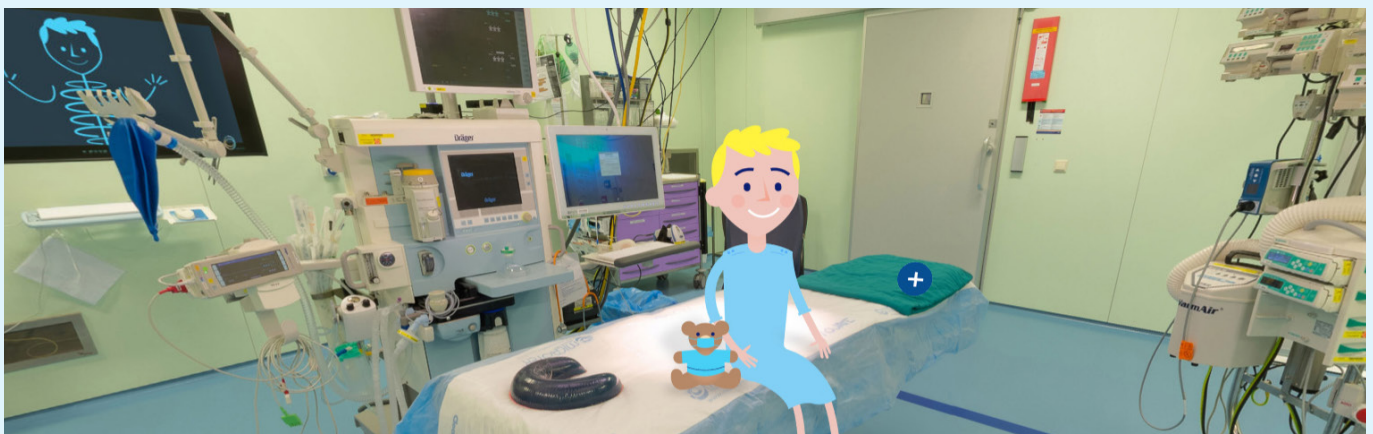
Voordat je geopereerd wordt moet je eerst nog naar het ziekenhuis voor een controle, die is meestal op een maandag. Daar vertellen ze je wat er met je gaat gebeuren. Je doet ook nog een paar testjes om de laatste stand van je ogen te meten. Daarna mag je weer naar huis. Na de controle moet je nog 4 dagen wachten en dan gaat het gebeuren: de operatie!

Dag van de operatie

Op de dag van de operatie ga je naar het ziekenhuis, bij mij was dit een vrijdag. Op de afdeling (dagbehandeling) kom je in een grote kamer met andere kinderen die ook een behandeling of operatie krijgen. Je krijgt verdovingsstickers, omdat ze je in de operatiekamer een infuus gaan geven. Een infuus is een slangetje in je armen waarmee de dokters je verdoving en een slaapmiddel geven. Het inbrengen van dat infuus kan een beetje pijn doen, dus de stickers zijn ervoor om de pijn tegen te houden. Dat is wel heel erg fijn! Na een tijdje wachten word je naar de operatiekamer gebracht. Dat is natuurlijk heel spannend maar maak je niet al te druk, het komt goed! Er mag trouwens één iemand mee naar de operatiekamer, papa of mama bijvoorbeeld. Je komt eerst in een soort wachtruimte, daar wacht je even totdat de mensen die je komen opereren je komen ophalen. Mama of papa mag er nog steeds bij blijven, je bent dus nooit alleen!

In de operatiekamer

Dan kom je in de echte operatiekamer. Daar zie je allemaal scherpjes en draadjes. Dat ziet er misschien allemaal een beetje eng uit, maar ze zijn er juist om te zorgen dat de operatie goed gaat, dus je hoeft niet bang te zijn. Een voorbeeld van een operatiekamer kun je zien in deze [virtuele rondleiding van Joep](#).

Dan mag je op het operatiebed gaan liggen. Wist je dat de operatiebedden verwarmd zijn? Je krijgt het dus niet koud! Daarna sluiten de dokters het infuus in je arm aan. Door de verdovingsstickers die je eerder hebt gekregen, doet dat geen pijn. Dan plakken ze nog wat stickertjes op je borst om onder andere je hartslag te meten en dan zijn ze klaar met alles voorbereiden. De dokters brengen je met het infuus onder narcose en daardoor val je heerlijk in slaap.

Op de uitslaapkamer

En dan ben je opeens wakker! Ik heb helemaal niks van de operatie gemerkt. Na de operatie had ik wel veel pijn aan mijn oog. Daarom kreeg ik pijnstillers, die zorgen ervoor dat je minder pijn hebt. Ook kon ik mijn oog nog niet opendoen. Als je wakker wordt zit er namelijk een grote pleister op je oog. Die mag er gelukkig de volgende dag weer af. Na de operatie mag je, als je weer opgeknapt bent, waarschijnlijk al vrij snel (dezelfde dag) naar huis. Als je naar huis mag ben je misschien nog een beetje misselijk en moe, maar dat is normaal.

Thuis

Enmaal thuis aangekomen ben je waarschijnlijk supermoe en wil je het liefst slapen, het klinkt misschien gek maar het is wel zo. De volgende dag is ook nog niet leuk, je bent namelijk nog steeds heel moe, en als de pleister eraf gaat kun je nog niet goed zien. Dat hoort er helaas bij. Je oog is ook nog rood. Ik kon mijn oog bijna niet opendoen, dat kostte me super veel moeite. Maar wees niet verdrietig, alles komt goed!

Een week na de operatie

Voor mij was dit een jippiedag, ik kon mijn oog al veel verder opendoen. Als dit voor jou niet geldt, gebeurt het dinsdag zeker wel. Vandaag ga je ook op controle bij de oogarts, die vraagt dan hoe het met je gaat en of je nog andere klachten hebt.

Na de controle

De volgende dagen zul je zien dat je je steeds beter gaat voelen! Je kan waarschijnlijk woensdag of donderdag al naar school, leuk hè? Je zult ook zien dat je oog rood is, dat geeft niet, het hoort zo. En uiteindelijk, na ongeveer twee weken zie je alles weer gewoon en normaal. Je zal vast wel heel blij zijn, maar het lijkt dan al weer heel normaal.

Ik hoop dat je nadat je dit verhaal hebt gelezen beter weet wat er gaat gebeuren. Succes met je operatie!

Groetjes,
Casper van Haaren (11 jaar)